

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209383
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817209383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, M., proti žalovanému N. J. O., a.s., so sídlom v M., Ul. D. č. XXXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou V. V., s.r.o., so sídlom v D., M. XXX/XX, o určenie že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. januára 2018, č. k. 9Csp/93/2017-38 v spojení s dopĺňajúcim rozsudkom zo dňa 09. januára 2019, č. k. 9Csp/93/2017-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 09.01.2019 č. k. 9Csp/93/2017-70 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Výrokom II. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.12.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 09. januára 2019 žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. V odôvodnení napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 9.6.2017 domáhal proti žalovanému určenia, že zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014 vyplýva, že na jej základe bol žalobcovi poskytnutý úver 2000 eur, ktorý mal žalobca splácať 60-timi splátkami, celkovo mal zaplatiť 3348,68 eur. V bode Úver je uvedený: druh úveru bezúčelový, výška úveru 2000 eur, výške mesačnej splátky 55,81 eura počet splátok 60, ročná úroková sadzba 22,26%, RPMN 24,9%, termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci Termín splatnosti splátok: prvá splátka je splatná po mesiaci od poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúcim po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach boli uvedené na www.O.sk. Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) zo dňa 11.12.2014 bola uzavretá v súvislosti s poskytnutým úverom č. XXXXXXXXXXXX na jeho zabezpečenie. Je to žalovaným vopred pripravená listina pričom podľa tvrdenia žalobcu s ním

nebola osobitne dohodnutá, žalovaný opak nepreukázal. V Dohode o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) sú ako účastníci zmluvy označené strany sporu. Na základe tejto dohody je na žiadosť žalovaného zamestnávateľ povinný vykonať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne a odvádzať ich na určené číslo účtu spoločnosti vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky uvedenej v zmluve, vo výške maximálne prípustnej podľa zákona do doby uhradenia dlžných splátok. Dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí. Dohoda sa vzťahuje i na ďalších budúcich platcov mzdy. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 34, § 37, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 16.4.2010; § 137 Civilného sporového poriadku; § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by jej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na druhej strane je nepochybné, že veriteľ uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra. Zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 zákona č. 129/2010 Z. z.; predmetom zmluvy je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany veriteľa a povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2014 vyplýva, že na jej základe bol žalobkyni poskytnutý úver 2000 eur, ktorý mal žalobca splácať 60-timi splátkami, celkovo mal zaplatiť 3348,68 eur. Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) zo dňa 11.12.2014 bola uzavretá v súvislosti s poskytnutým úverom č. XXXXXXXXXXXX na zabezpečenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd podrobil kontrole zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že táto nemá všetky zákonné náležitosti predpokladané v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky určite, zrozumiteľne a nezameniteľne a tiež neobsahuje ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov považuje sa predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti uvedený ako 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. deň v mesiaci. Teda konečná splatnosť nebola uvedená dostatočne určito ako termín, a preto ako keby ani uvedená nebola. Zároveň predmetná zmluva neobsahuje konkrétny dátum prvej a poslednej splátky a ani termíny plátok istiny, úroky a iných poplatkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Správne mala byť uvedená RPMN 24,97 % nie 24,9%. Aj z uvedeného dôvodu sa predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v stave účinnom pri podpise zmluvy a podpise dodatku k zmluvy považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V prejednávanej veci súd skúmal, či uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy je platným právnym úkonom. Je evidentné, že žalovaný si touto formou zabezpečil splatenie nekontrolovateľných plnení. Takýto inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok v tom zmysle či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok alebo sa plní bez právneho dôvodu, bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Žalovaný považuje dohodu za platnú a žalobca tvrdí, že je neplatná i s ohľadom na to, že týmto zabezpečovacím prostriedkom môže žalovaný ako veriteľ vymôcť nekontrolovateľne akékoľvek plnenie. Novelou zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vykonanou zákonom č. 102/2014 Z.z. účinnou od 1.5.2014 bol v § 5a ods. 1 písm. a/ výslovne zakázaný takýto zabezpečovací prostriedok, ibaže by táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Uvedené ustanovenie v čase uzavretia zmluvy platilo. V zmluve je uvedené len že dlžník vyhlasuje, že je vedomý dôsledkov uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, najmä toho že na jej základe mu môže platca mzdy v prípade omeškania s úhradou splátok úveru ponížiť jeho pohľadávku na výplatu mzdy a použiť ju na úhradu splátok úveru. Ďalej vyhlásil, že si je vedomý, že uzavretie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť. Z takéhoto poučenia však nevyplýva, že bola žalobkyňa poučená o tom že žalovaný tak môže bez súdnej kontroly vymôcť akékoľvek plnenie, ktoré označí a tiež nebola

poučená, že uzavretie tejto zmluvy je dobrovoľné a nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca nemal žiadnu vedomosť, čo všetko bude predmetom zrážok, nemal predstavu o počte týchto zrážok a aj výšku zrážky si jednostranne stanovil žalovaný. Takáto praktika odporcu nemôže v žiadnom prípade požívať právnu ochranu. Súd poukázal na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého „predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody“. Pokiaľ teda žalovaný použil tento zabezpečovací príspevok s účinkami bez akejkoľvek kontroly získať od spotrebiteľa plnenie aj na základe neplatných zmluvných dojednaní, čo môže privodiť značnú majetkovú ujmu spotrebiteľovi, takéto konanie nemožno označiť za dobromyseľné, morálne a čestné. Takéto konanie spôsobuje výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody, preto celú dohodu o zrážkach zo mzdy ako rozpornú s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako i v rozpore s § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 53 Občianskeho zákonníka, súd považuje za absolútne neplatnú. Zmluva umožňuje žalovanému obísť dôležitý prvok unijného práva, predstavujúci ex offo kontrolu a postihnúť majetok spotrebiteľky bez súdnej kontroly a vymôcť plnenie z akýchkoľvek podmienok. Podľa § 53 Z Dohody o zrážkach zo mzdy nie je zistiteľné pohľadávku akého druhu zabezpečuje a v akej výške. Veriteľ k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú formou zrážok zo mzdy v jeho prospech realizovať. Dohoda o zrážkach zo mzdy aj teda aj neurčitým právnym úkonom. Z týchto dôvodov súd rozhodol, že táto dohoda je ako neprijateľná podmienka neplatná. V dopĺňacom rozsudku súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni priznal nárok náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. proti Kára Bíróová, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalovaný sa dovoľával výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZSU v súlade s princípom právnej istoty podľa ust. Čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Judikatúra európskeho súdneho dvora má pritom najmä zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Ďalej uviedol, že v prípadoch, kedy ESD podáva právny výklad ustanovení európskeho práva či už v jednotlivých rozhodnutiach alebo na žiadosť súdov členských štátov či iných orgánov a inštitúcií EÚ má judikatúra ESD všeobecnú záväznosť. To znamená, že týmto výkladom ESD sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené, ale všetky členské štáty, ich orgány a obyvateľstvo ako aj samotné orgány EÚ. Judikatúra ESD má preto povahu prameňa európskeho práva. Jedným z najvýznamnejších rozhodnutí, v ktorom výklad práva nadobudol takúto všeobecne záväznú povahu (stal sa právnou normou) a ktoré patrí do judikatúry ESD je prípad *Costa v. Enel* - vyplynula z neho zásada nadradenosti európskeho práva nad právo vnútroštátne. Súdnym dvorom EÚ teda bez akýchkoľvek výhrad patrí k najvyššej súdnej autorite, a teda jeho záver, že zmluva nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, musí byť zohľadnený pri výklade dotknutého ustanovenia právneho poriadku SR. Žalovaný poukazuje, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že členské štáty EÚ majú povinnosť interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicami a to s poukazom na rozhodnutia: C- 106/77 *Simmenthal*, C-106/89 *Marleasing*, C-397/01 - *Pfeiffer*. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.11.2017, č.k. 43 Co/24/2017, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.01.2018. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, žalovaný mal za to, že tento je uvedený priamo v zmluve, a to nasledovne: „Termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybné

možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. dosiahnutý. Na podporu svojich tvrdení z hľadiska náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZSU, žalovaný uviedol rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Csp/158/2017. K ustanoveniu dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú, žalovaný uvádzal nasledovné. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je štandardným právnym inštitútom upraveným v Občianskom zákonníku, ktorý sa bežne v čase uzatvorenia úverovej zmluvy využíval na zabezpečenie pohľadávok. Úpravu dohody o zrážkach zo mzdy taktiež zahŕňa aj § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorého účinnosť nastala od 01.05.2014. V zmysle tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Požiadavky na písomnú formu dohody, ako aj na uzavretie vo forme osobitnej listiny boli

splnené. Ako výslovne vyplýva z textu dohody, nachádza sa na nej aj prehlásenie žalobcu a žalovaného, že svojimi podpismi vyjadrujú súhlas s jej uzatvorením. Žalobca dohodu bez akejkoľvek výhrady podpísal. Pokiaľ s jej uzatvorením nesúhlasil, mal možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy so žalovaným neuzatvoriť. Takto prejavená vôľa žalobcu jednoznačne preukazuje, že žalobca sám na základe vlastného rozhodnutia súhlasil s uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ žalobca ustanoveniam dohody nerozumel, nemal ich podpisovať alebo si ich mal nechať žalovaným bližšie vysvetliť. Na základe uvedených skutočností mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so zákonom platným a účinným v čase uzatvorenia predmetnej dohody. Žalovaný je toho názoru, že v konaní absentuje naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorú uzatvorila žalobkyňa a žalovaný dňa 11.12.2014 je bezúročná a bez poplatkov na tom právnom základe, že zmluva o úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky určite, zrozumiteľne a nezameniteľne a tiež neobsahuje ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedol, že v zmluve bol uvedený termín konečnej splatnosti ako 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. deň v mesiaci. Teda konečná splatnosť nebola uvedená dostatočne určito ako termín, a preto mal za to, ako keby ani uvedená nebola. Zároveň predmetná zmluva neobsahovala konkrétny dátum prvej a poslednej splátky a ani termíny plátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zároveň súd prvej inštancie dospel k záveru, že uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobkyňou a žalovaným je neprijateľnou podmienkou, a teda neplatnou.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné:

7. V konaní nebolo sporné, že právny vzťah medzi stranami konania je spotrebiteľských vzťahom, na ktorý sa okrem ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie o chýbajúcej náležitosti zmluvy, a to vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru má odvolací súd za to, že pod pojmom termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno bezvýhradne rozumieť iba konkrétne určený dátum, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice 200/48/ES, ktorá ustanovuje ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere. Táto náležitosť je vyjadrená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ tak, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu toto ustanovenie neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice. Eurokonformným výkladom tohto ustanovenia je možné dospieť k záveru, že povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vymedzenie dĺžky trvania zmluvy dostatočne určitým spôsobom.

8. V predmetnej zmluve o úvere bol termín konečnej splatnosti vymedzený ako „termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. deň v mesiaci“. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takéto vymedzenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je dostatočne určité, keď tento termín jednoznačne neobsahuje. K odlišnému záveru nemožno dôjsť ani skúmaním objektívne zistiteľných kritérií, na ktoré vo svojom odvolaní poukazuje žalovaný, podľa ktorých spotrebiteľ by mal vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Spotrebiteľ musí byť preukázateľne informovaný kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, a to už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií. Odvolací súd konštatuje, že je výslovne v nesúlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak žalovaný predložil žalobkyňu ako spotrebiteľke zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ nemal v zmluve presne určený termín konečnej splatnosti úveru a namiesto toho bol ešte zaťažovaný jeho nejasným výpočtom.

9. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Uvedené však nemá vplyv na to, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, ako uzavrel aj súd prvej inštancie. Ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ako v predmetnej veci, keď zmluva o úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti, zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

10. Pokiaľ ide o predmetnú dohodu o zrážkach uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 11.12.2014, táto ako zabezpečovací prostriedok bola uzatvorená v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Podľa § 53 ods.1 OZ pre spotrebiteľské zmluvy platí zákaz zmluvných ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky), a tieto sú považované za neplatné.

11. Prihliadajúc na formálne a obsahové náležitosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy je odvolací súd toho názoru, že predmetná dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní tejto dohody spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku, prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprimerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa, umožňujúce vymôcť pohľadávku vo výške, ktorá mu neprináleží. Predmetná dohoda o

zrážkach zo mzdy je neplatná aj pre absenciu náležitosti Dohody o zrážkach zo mzdy, pre ktorú platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v čase uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho hmotnoprávneho inštitútu).

12. Od 1. januára 2018 nadobudol účinnosť článok XII bod 39 zákona č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý doplnil ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch umožnilo spotrebiteľovi s účinnosťou od 01.01.2018 domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj určenia, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu je podľa názoru odvolacieho súdu možné v zmysle § 137 písm. c) CSP konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby boli splnené a spotrebiteľ sa mohol domáhať určenia, že jemu poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle podanej žaloby, a to aj bez preukazovania naliehavého právneho záujmu. Odvolacia námietka žalovaného v tejto súvislosti bola preto nedôvodná.

13. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa. Žalobkyne však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd žalobkyňu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).